

at construere et saadant Forhold for de Herrer. En ung Lieutenant s. Ex. skaffer sig større Udgifter, end han har Indtægter, og gjør som Følge deraf Laan, maaskee paa ubesindige Vilkaar, i alt Fald paa høist byrdefulde Vilkaar, hos Føls, der gjerne hjælpe Andre mod gode Renter og Sikkerhed. Dette er den almindelige Anledning til, at unge Føls forsikre deres Liv. Han forsikrer altsaa sit Liv for at stille Policen som Sikkerhed for Laanet. Det varer imidlertid naturligtvis ikke længe, inden disse Midler ogsaa ere borte, eller i alt Fald Tilgodehavendet er steget ved Tillæg af Renter og paa anden Maade, og det bliver da nødvendigt for den unge Mand at forsøge sit Laan; han forsikrer da atter sit Liv, og Policen gaar samme Vej som den første. Vedkommende Lieutenant bliver nu commanderet i Krig og tænker da, at det maa blive Creditors Sag, at Policen, der tjener ham til Sikkerhed, bliver holdt i Live; han overlader Alt til Creditor og foretager sig selv Intet i saa Henseende. Efter sin Tilbagekomst dør han, og Creditor melder sig da for at faae Erstatning af Livsforsikringsanstalten, men denne siger: Nei, de planmæssige Betingelser ere ikke fyldestgjorte; vi kunne ikke gaae videre, end Planen tilstøder, og denne siger, at Lieutenanten maa betragtes som frivillig udtraadt, saa at hans Forsikring altsaa er ophørt. Creditor, som altsaa ikke paa denne Maade kan skaffe sig sin Betaling, henvender sig da til den Afvødes Slægtninge, for hos dem enten at tilpresse sig sit Tilgodehavende eller i alt Fald for, ved at slyde dem imellem, at søge at fremkalde et Villighedsfin, idet der saa bliver Tale om Forældrene eller andre Slægtninge istedetfor om Creditor som dem, der blive ladte i Stikken. Mine Herrer, jeg siger ikke, at dette er Tilfældet her, thi jeg kan ikke bevise det; men hvad jeg siger, og hvad jeg kan bevise, det er, at det Slags Tilfælde stadigt indtræffer ved Livsforsikringsanstalten, saa at der altsaa heller ikke er nogen Sikkerhed for, at dette Tilfælde ikke hører til samme Slags. I alt Fald vil man, dersom man lader Villighedshensyn gjælde i dette Forhold, udsætte sig for at komme til at gjøre Udgifter i mange Tilfælde, hvor Villighed ikke taler derfor. De ville see, at

jeg ikke har benyttet andre Kriterier end dem, der ogsaa foreligge i denne Sag; men jeg vil sige, at de ikke ere fremstillede ganske correct saaledes, som de her foreligge. Den nævnte Lieutenant Stephansen har nemlig ikke osse ret sit Liv paa eengang, men først for 300 Rd. og siden for 600 Rd. Han har dernæst ikke let kunnet være i Uvidenhed om, at det for en Militair, der er i Krigen, er en Pligt at anmeldte det og at betale en Extrapremie, og naar det er anført, at Livsforsikringsanstalten skulde have erkjendt, at hans Unblabelse i saa Henseende ikke gjorde Noget til Sagen, derved at den senere vedblivende havde modtaget den ordinaire Præmie, vil jeg dog bemærke, at Livsforsikringsanstalten dengang ikke havde nogen Kundskab om, at han havde været i Krigen. Dette erfarede den først efter hans Død ved den Lægeundersøgelse, der da fandt Sted. Dernæst, mine Herrer, er den, som først er optraadt ligeoverfor Livsforsikringsanstalten som Indehaver af Policerne, ikke den Afvødes Fader, men derimod en anden Mand her i Byen, og denne samme Mand er ogsaa den, der senere — ganske vist som Mandatarus for Faderen — har anlagt Sag mod Anstalten og tabt Sagen. Jeg troer bestemt at maatte fraraade Vedtagelsen af den Indstilling, her foreligger, idet jeg holder mig overbevist om, at det ikke er vist, at der her er et Villighedstrav tilstede, medens det derimod er vist, at en Bevilling af denne Natur vil føre mangfoldige Tilfælde efter sig, hvor man ikke vil finde det rimeligt og billigt at yde Noget, men hvor man paa den anden Side ikke kan see nogen Forskiel fra det Forhold, jeg her har fremstillet. — Med Hensyn til de foreliggende Andragender om Krigsstadestretning maa jeg henholde mig til mine Ytringer ved 1ste Behandling, idet jeg meget indstændigt maa fraraade at vedtage de Indstillinger, der i saa Henseende ere gjorte. Efter min Overbeviisning ville de slet ikke føre til Noget, idet Muligheden for at skaffe de fornødne Oplysninger og for i det Hele at kunne vurdere Spørgsmaalene ikke er tilstede; det er ikke muligt, hverken for det cæredo Thing eller for Finanzministeren. Naarvil vil jo det Sammenlignende mangle ved Ansættelsen, ligesom ogsaa